EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.6.2021
COM(2021) 327 final

2021/0161 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 muuttamisesta ennustettavuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden kannalta ja riitojenratkaisumenettelyjen selkeyttämiseksi perinteisten ja ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisen yhteydessä

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on vahvistaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 322 artiklan 2 kohdan mukaisesti säännökset omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavien menetelmien ja menettelyjen määrittämiseksi.

Tämä ehdotus on vastaus Eurooppa-neuvoston heinäkuussa 2020 antamiin päätelmiin[1], joissa komissiota pyydettiin arvioimaan ehdotuksen esittämistä omien varojen käyttöön asettamista koskevan asetuksen tarkistamiseksi, jotta voitaisiin puuttua haasteisiin omien varojen käyttöönotossa.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on muuttaa neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 609/2014[2], jolla yhdessä omia varoja koskevan päätöksen[3] kanssa vahvistetaan menettelyt ja määräajat perinteisten omien varojen, arvonlisäveroon perustuvien omien varojen (ALV-perusteiset omat varat) ja bruttokansantuloon perustuvien omien varojen (BKTL-perusteiset omat varat) asettamiseksi EU:n talousarvion käyttöön.

Vaikka neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014 on tarjonnut vakaan perustan EU:n rahoitusmekanismeille, omien varojen käyttöön asettamista koskevia säännöksiä on syytä parantaa, jotta voidaan lisätä ennustettavuutta jäsenvaltioiden kannalta ja säätää riitojenratkaisumenettelyistä.

Ehdotuksessa esitetään huolellisesti kalibroitu järjestelmä, jonka avulla varmistetaan säännölliset ja oikea-aikaiset maksut EU:n talousarvioon. Tämä on olennaisen tärkeää EU:n omien varojen järjestelmän moitteettoman toiminnan, unionin talousarvion päivittäisen hallinnoinnin ja koko EU:n toiminnan kannalta.

Yksi uutuuksista on riitojenratkaisua koskeva tarkistusmenettely, jota useat jäsenvaltiot ovat pyytäneet. Menettelyllä kodifioidaan ja vahvistetaan menettelysääntöjä, joita sovelletaan komission ja jäsenvaltioiden väliseen tietojenvaihtoon omien varojen käyttöön asettamisen yhteydessä. Ehdotuksessa otetaan myös huomioon nykyinen käytäntö, jossa maksujen yhteydessä voidaan esittää varaumia ja joka antaa mahdollisuuden nostaa komissiota vastaan perusteetonta etua koskeva kanne SEUT-sopimuksen 268 artiklan ja 340 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ehdotuksella muutetaan viivästyskorkoja koskevia sääntöjä. Neuvoston asetuksella (EU, Euratom) 2016/804 on jo rajoitettu peruskoron ylittävä korkokannan korottaminen enintään 16 prosenttiyksikköön. Tällä ehdotuksella korkokannan korottamista koskeva rajoitus laajennetaan koskemaan kaikkia tapauksia. Näin otetaan huomioon jäsenvaltioiden esittämät

---

[1] Päätelmien 142 kohta: ”Komissiota pyydetään arvioimaan ehdotuksen esittämistä omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen tarkistamiseksi, jotta haasteisiin omien varojen käyttöönotossa voitaisiin puuttua.”

[2] Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä, EUVL L 168, 7.6.2014, s. 39.

[3] Neuvoston päätös 2014/335/EU, Euratom, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä, EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105.

huomautukset, jotka koskevat neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 säädettyjä eritäin korkeita korkoja sellaisissa tapauksissa, jotka olivat tiedossa ennen lokakuun 1. päivää 2016. Ehdotuksella myös korotetaan raja-arvoa, jota pienempiä korkomääriä ei peritä, 500 eurosta 1 000 euroon. Lisäksi otetaan käyttöön kymmenen vuoden määräaika, joka koskee perinteisten omien varojen säilyttämistä B-kirjanpidossa.

EU:n talousarvioon maksettavien kansallisten rahoitusosuuksien ennustettavuuden lisäämiseksi ehdotuksella muutetaan vuotuisten saldojen mukauttamista ja lykätään jäsenvaltioiden suorittamaa mukautusten käyttöön asettamista vuoteen n + 2. Useat jäsenvaltiot ovat pyytäneet tätä muutosta kansallisten talousarviomenettelyjen helpottamiseksi.

Lisäksi ehdotukseen sisältyy uusi artikla, jolla kodifioidaan ennakkomaksumenettely. Tämäkin perustuu jäsenvaltioiden pyyntöön. Ehdotuksella myös annetaan komissiolle mahdollisuus ottaa käyttöön keskitetty omien varojen tili.

Ehdotus on osa laajempaa pakettia, johon sisältyy muun muassa kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuvien omien varojen laskennasta, kyseisten omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetelmistä ja menettelyistä, käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä sekä bruttokansantuloon perustuvien omien varojen tietyistä näkökohdista annettu neuvoston asetus (EU, Euratom) 2021/770[4] sekä ehdotuksia, jotka koskevat uusia omia varoja ja jotka on tarkoitus hyväksyä piakkoin 16. joulukuuta 2020 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen[5] mukaisesti.

Lopuksi ehdotetaan, että Saksa sisällytetään kiinteämääräisten korjausten edunsaajiin ja että viittaus Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävään korjaukseen poistetaan.

Komission ehdotusta kuvataan tarkemmin jäljempänä 5 jaksossa. Näiden perustelujen 6 jaksossa esitetään lisäksi komission arvio neuvoston asetuksesta (EU, Euratom) N:o 609/2014, kuten Eurooppa-neuvosto pyysi heinäkuussa 2020 antamissaan päätelmissä.

Siinä vaiheessa kun omien varojen käyttöön asettamista koskevia säännöksiä myöhemmin tarkistetaan, kaikki säännökset olisi yhdistettävä. Tämä koskee myös ehdotuksia asetuksiksi uusien omien varojen käyttöön asettamisesta.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämän asetuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohta. Ehdotuksella täydennetään omia varoja koskevaa muuta lainsäädäntöä, kuten neuvoston päätöstä (EU, Euratom) 2020/2053[6], neuvoston asetusta (EU, Euratom) 2021/768[7], neuvoston asetusta (EU, Euratom) 2021/769[8] ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) 2021/770.

---

4 Neuvoston asetus (EU, Euratom) 2021/770, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2021, kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuvien omien varojen laskennasta, kyseisten omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetelmistä ja menettelyistä, käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä sekä bruttokansantuloon perustuvien omien varojen tietyistä näkökohdista, EUVL L 165, 11.5.2021, s. 15.

5 Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus, tehty 16 päivänä joulukuuta 2020, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi, EUVL L 433I, 22.12.2020, s. 28.

6 Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2020/2053, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä, EUVL L 424, 15.12.2020, s. 1.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Omien varojen hallinnointi edellyttää sitä, että unionin muita politiikkoja toteutetaan moitteettomasti:

– perinteiset omat varat (pääasiassa tullimaksut, kaupan suojatullit ja sokerimaksut) liittyvät tulliliittoon, yhteiseen kauppapolitiikkaan ja yhteiseen maatalouspolitiikkaan;

– arvonlisäveroon perustuvat omat varat liittyvät sisämarkkinoihin ja veropolitiikkaan.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksen tarkoituksena on lisätä ennustettavuutta jäsenvaltioiden kannalta niiden asettaessa omia varoja EU:n talousarvion käyttöön sekä säätää menettelyistä riitojenratkaisua varten. Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen ja oikeasuhteista tämän tavoitteen saavuttamiseksi riittävällä tavalla.

- **Toimintatavan valinta**

SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdassa ei määritellä käytettävää välinettä.[9] Sen sijaan neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom 8 artiklan 2 kohdan ja neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 9 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on asetettava omat varat komission käyttöön SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla ”annettujen asetusten mukaisesti”.

Lisäksi ehdotuksella muutetaan omien varojen käyttöön asettamisesta annettua neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 609/2014. Tältä osin asianmukainen väline on asetus.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Ehdotusta valmistellessaan komissio toimitti yksityiskohtaisen kyselylomakkeen jäsenvaltioille, Euroopan parlamentille ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle

---

7 Neuvoston asetus (EU, Euratom) 2021/768, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2021, Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä, EUVL L 165, 11.5.2021, s. 1.

8 Neuvoston asetus (EU, Euratom) 2021/769, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2021, arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä annetun asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 muuttamisesta, EUVL L 165, 11.5.2021, s. 9.

9 ”*Neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta sekä Euroopan parlamenttia ja tilintarkastustuomioistuinta kuultuaan ne yksityiskohtaiset säännöt ja sen menettelyn, joita noudattaen unionin omia varoja koskevan sääntelyn mukaiset talousarvioon otetut tulot annetaan komission käyttöön, sekä määrittelee ne toimenpiteet, joita tarvittaessa sovelletaan käteisvarojen saamiseksi.*”

arvioidakseen neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 sisältöä ja käytännön toimintaa. Kyselylomakkeeseen saadut vastaukset vahvistivat sen, että asetus toimii yleisesti ottaen hyvin. Jäsenvaltiot esittivät kuitenkin myös useita parannustoiveita.

Ehdotuksen valmistelussa hyödynnettiin myös neuvoston asetukseen (EU, Euratom) N:o 609/2014 perustuvasta järjestelmästä neuvoston omien varojen työryhmässä käytyä kattavaa keskustelua sekä useita kahdenvälisiä tapaamisia komission sekä jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen välillä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella pyritään tehostamaan neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 toimintaa ja erityisesti parantamaan menettelyjä, joita noudattaen jäsenvaltiot asettavat omat varat käyttöön. Sen vuoksi ehdotuksella parannetaan osaltaan nykyistä omien varojen järjestelmää.

Verrattuna neuvoston asetukseen (EU, Euratom) N:o 609/2014 ehdotuksella ei ole tarkoitus muuttaa tarvittavia henkilö- ja hallintoresursseja. Korkokannan korottamista koskevan ylärajan laajentaminen koskemaan kaikkia tapauksia vähentäisi kuitenkin EU:n talousarvioon kerättäviä korotuloja. Sen taloudelliset vaikutukset olisivat aiempien vuosien (alkaen neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2016/804 voimaantulosta) viitemäärien perusteella arviolta 27,5 miljoonaa euroa vuodessa.

5. LISÄTIEDOT

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Omia varoja koskevan lainsäädännön soveltamisesta, mukaan lukien omien varojen käyttöön asettamisessa noudatettavista menetelmistä ja menettelyistä, keskustellaan omia varoja käsittelevässä neuvoa-antavassa komiteassa säännöllisesti.

Komission ehdotuksen sisältö voidaan tiivistää seuraavasti:

I luku ”Yleiset säännökset” ja II luku ”Omien varojen kirjanpito”

Näihin lukuihin ei tehdä muutoksia.

III luku ”Omien varojen käyttöön asettaminen”

Asetuksen 9 artiklan 1 kohtaan lisätään komissiota koskeva mahdollisuus ottaa käyttöön keskitetty omien varojen tili. Tällä hetkellä ainoastaan jäsenvaltiot hallinnoivat omien varojen tilejä. Komission olisi jatkossa voitava nykyaikaistaa sen nimissä avattujen omien varojen tilien hallinnointia. Omien varojen keräämiseen käytettävien pankkitilien määrän vähentäminen tehostaa toimintaa ja mahdollistaa yhtenäisen lähestymistavan kassanhallintaan.

Asetuksen 10 a artiklan 2 kohtaan, joka koskee ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamista, lisätään uusi kappale, joka mahdollistaa ennakkomaksujen suorittamisen tapauskohtaisesti. Uudella säännöksellä varmistetaan, että ennakkomaksun maksava jäsenvaltio vastaa ennakkomaksuun mahdollisesti liittyvistä kustannuksista.

Asetuksen 10 b artiklan 5 kohdalla lykätään päivämäärää, jolloin aiempien varainhoitovuosien ALV- ja BKTL-perusteisiin omiin varoihin tehtävät mukautukset on asetettava käyttöön, sitä

vuotta seuraavan vuoden maaliskuun ensimmäiseen työpäivään, jonka aikana komissio on ilmoittanut nämä määrät jäsenvaltioille.

Asetuksen 10 b artiklan 7 kohdassa määritellään ajanjakso, jonka aikana jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota tarkistamaan ALV-perusteisten omien varojen käyttöön asettamista, kun taas 13 artiklan 5 kohdassa määritellään tämä ajanjakso perinteisten omien varojen osalta.

Erittäin suurten korkomäärien kertymisen estämiseksi neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 2016/804 rajoitettiin korkokannan korotukset 16 prosenttiyksikköön silloin, kun on kyse omien varojen viivästyneestä maksamisesta. Rajoitusta sovellettiin omista varoista perittäviin viivästyskorkoihin siinä tapauksessa, että omat varat erääntyivät kyseisen asetuksen voimaantulon (1. lokakuuta 2016) jälkeen tai että omat varat erääntyivät ennen asetuksen voimaantuloa mutta tulivat komission tai asianomaisen jäsenvaltion tietoon vasta kyseisen päivän jälkeen. Tämä sääntö sisältyy neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 12 artiklan 5 kohdan kolmanteen alakohtaan. Ehdotuksella laajennetaan korkokannan korotuksia koskeva rajoitus koskemaan niitä tapauksia, joiden osalta ei vielä tällä hetkellä sovelleta rajoitusta. Rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta sellaisiin korkomääriin, joista on jo ilmoitettu jäsenvaltiolle ennen tämän ehdotuksen voimaantuloa.

Asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa ehdotetaan myös, että raja-arvoa, jonka alittavia korkomääriä ei peritä, korotetaan 500 eurosta 1 000 euroon.

Asetuksen 13 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa vahvistetaan yleinen määräaika määrille, joita ei saada perittyä ja jotka on poistettava erillisestä kirjanpidosta. Tarkoituksena on varmistaa, että erilliseen kirjanpitoon sisältyviä tapauksia tarkistetaan säännöllisesti.

Asetuksen 6 ja 10 a artikla mukautetaan vastaamaan uutta omia varoja koskevaa päätöstä sisällyttämällä Saksa kiinteämääräisten korjausten edunsaajiin ja poistamalla viittaus Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävään korjaukseen kummastakin artiklasta.

III a luku ”Varauman kohteena oleva maksu ja tarkistusmenettely”

Asetukseen lisätään uusi III a luku. Siihen sisältyvässä uudessa 13 a artiklassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta esittää määrien käyttöön asettamisen yhteydessä varaumia. Tällä vaihtoehdolla kodifioidaan nykyinen käytäntö.

Uudessa 13 b artiklassa otetaan käyttöön tarkistusmenettely, jota sovelletaan silloin kun jäsenvaltion ja komission välillä on selvä erimielisyys. Uusi menettely sisältää sekä jäsenvaltioita että komissiota koskevat selkeät määräajat ja velvoitteet. Sillä varmistetaan rakentava vuoropuhelu kiistanalaisista määristä, ja sen tarkoituksena on auttaa osapuolia pääsemään yhteisymmärrykseen.

6. LIITE

- **Komission arvio neuvoston asetuksesta (EU, Euratom) N:o 609/2014**

Komissio on Eurooppa-neuvoston toimeksiannon mukaisesti arvioinut neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 sisältöä pitäen mielessä tarpeen varmistaa omien varojen maksujen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus. Tämä on erityisen tärkeää myös tulevien uusien omien varojen kannalta.

Vaikka kyseisen asetuksen toiminnasta on saatu yleisesti ottaen enimmäkseen myönteisiä tuloksia, jäsenvaltiot ovat pyytäneet muutoksia useilla aloilla. Neuvoston omien varojen

työryhmässä kahden viime vuoden aikana käydyissä keskusteluissa on kiinnitetty erityisesti huomiota seuraaviin seikkoihin:

- myöhästyneistä maksuista perittäviä korkoja koskevat säännöt
- ehdolliset maksut ja jäsenvaltioiden puolustautumisoikeudet
- omien varojen ennakkomaksut
- asetuksen 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen vapautus käyttöön asettamisesta
- kirjanpidosta poistamista koskevien tapausten arviointi
- ALV- ja BKTL-perusteisiin omiin varoihin tehtävät mukautukset
- omien varojen käyttöön asettamista koskevien säännösten yhdistäminen.

Komissio on uudelleentarkastelussaan arvioinut yksityiskohtaisesti kaikkia jäsenvaltioiden esiin tuomia seikkoja, jotka koskevat omien varojen käyttöön asettamisen toimivuutta. Se on tehnyt jäljempänä esitetyt päätelmät, joihin tämä muutosehdotus perustuu.

Myöhästyneistä maksuista perittäviä korkoja koskevat säännöt

EU:n talousarvio on riippuvainen oikea-aikaisesti suoritetuista maksuista. Viivästyneistä maksuista perittävät korot ovat tältä osin voimakas kannustin. Euroopan unionin tuomioistuin on useaan otteeseen (viimeksi tuomiossaan C-575/18 P) vahvistanut, että velvollisuus maksaa viivästyskorkoa on erottamaton osa velvollisuutta asettaa omat varat komission käyttöön.

Viivästyskorkojen määrä on vähentynyt huomattavasti sen jälkeen, kun korkokannan korotusta koskeva rajoitus tuli voimaan 1. lokakuuta 2016. Ennen kyseistä päivää viivästyskorkoa kertyi ilman ylärajaa niin kauan kuin pääomaa ei ollut maksettu. Rajoituksen käyttöönoton myötä korkokannan korotus rajattiin 16 prosenttiyksikköön koko viivästyksen ajalta. Rajoituksen vaikutusta tarkasteltiin otoksessa, joka käsitti 22 tapausta. Korkojen määrä väheni otoksen osalta kaikkiaan 9 miljoonaa euroa verrattuna ennen rajoituksen käyttöönottoa sovelletun menetelmän mukaiseen korkomäärään. Näissä tapauksissa viivästyskoron määrä, jota jäsenvaltioiden ei tarvinnut maksaa, oli 83 prosenttia tosiasiallisesti pyydetyn koron määrästä.

Korkokannan korotusten rajoittamista sovelletaan kuitenkin ainoastaan 1. lokakuuta 2016 jälkeen. Sitä ei sovelleta tapauksiin, jotka olivat tiedossa ennen lokakuun 1. päivää 2016. Tämän seurauksena koron määrä on useissa tapauksissa ollut melko suuri. Rajoituksen laajentaminen koskemaan kaikkia tapauksia aiheuttaa moraalikadon vaaran. Toisaalta vaikuttaa kuitenkin hyödylliseltä yksinkertaistaa nykyistä melko monimutkaista järjestelmää.

Ehdolliset maksut ja jäsenvaltioiden puolustautumisoikeudet

Asiassa C-575/18 P hiljattain annetussa unionin tuomioistuimen tuomiossa vahvistetaan jäsenvaltioiden puolustautumisoikeuksien ja oikeussuojan osalta, että omia varoja koskeva lainsäädäntö tarjoaa jo jäsenvaltioille tehokkaat puolustautumisoikeudet. Selkeyden ja avoimuuden vuoksi on kuitenkin höydyllistä vahvistaa selkeämmät aikarajat komission ja jäsenvaltioiden väliselle vuoropuhelulle ja tietojenvaihdolle silloin, kun niiden välillä on erimielisyyttä.

Omien varojen ennakkomaksut

Neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 ei ole säännöstä, joka mahdollistaisi omien varojen maksamisen ennakkoon. Joissakin tapauksissa, erityisesti lisätalousarvioiden (esim. LT:t nro 8/2013, 6/2016 ja 6/2018) viivästyneen hyväksymisen yhteydessä, jäsenvaltiot

ovat maksaneet kansalliset rahoitusosuutensa ennen eräpäivää, pyydettyään ja saatuaan tähän komissiolta suostumuksen. Komissio ei ole kyseisissä tapauksissa vastustanut maksuja edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyivät. Komissio ehdottaa oikeusvarmuuden vuoksi, että tästä mahdollisuudesta säädetään erikseen.

Asetuksen 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen vapautus käyttöön asettamisesta

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 13 artiklassa säädetään menettelystä, jolla 100 000 euroa ylittävät perinteisten omien varojen määrät, joita ei saada perittyä, poistetaan kirjanpidosta. Menettelyn avulla seurataan jäsenvaltioiden mahdollista taloudellista vastuusta näistä määristä. Viimeisimmällä muutosasetuksella eli neuvoston asetuksella (EU, Euratom) 2016/804 lisättiin 13 artiklan 2 kohtaan toinen alakohta, jonka mukaan jäsenvaltiot voidaan vapauttaa velvollisuudesta asettaa unionin talousarvion käyttöön määrät, joita ei voida periä sen takia, että tullivelan tileihin kirjaamista tai tiedoksi antamista on lykätty, jotta unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavalle rikostutkinnalle ei aiheutuisi vahinkoa. Vuonna 2016 tehtyjen muutosten jälkeen yksikään jäsenvaltio ei ole esittänyt komissiolle 13 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan perustuvaa kirjanpidosta poistamistapausta. Komissio seuraa tältä osin kehitystä edelleen tarkasti, mutta toistaiseksi ei vaikuta tarpeelliselta tai perustellulta tehdä muutoksia.

Kirjanpidosta poistamista koskevien tapausten arviointi

Neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 13 artiklan mukaisella määrien kirjanpidosta poistamista koskevalla menettelyllä valvotaan jäsenvaltioiden mahdollista taloudellista vastuuta 100 000 euroa ylittävistä perinteisten omien varojen määristä, joita ei saada perittyä. Komissio antaa tässä menettelyssä lausunnon siitä, johtuuko se, että perinteisiä omia varoja ei ole saatu perittyä, jäsenvaltioista riippumattomista syistä. Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden toimittamia selvityksiä kirjanpidosta poistetuista tapauksista arvioidakseen, ovatko jäsenvaltiot pyrkineet huolellisesti vahvistamaan perinteiset omat varat (tullimaksut) ja perimään ne talouden toimijoilta. Komissio on aina pyrkinyt esittämään huomautuksensa kirjanpidosta poistettuja tapauksia koskeviin selvityksiin ajallaan. Komissio velvoitetaan neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 13 artiklan 4 kohdassa toimittamaan huomautuksensa kuuden kuukauden kuluessa heti kun tarvittavat tiedot ovat saatavilla. Kyseessä on tällä hetkellä ainoa komissiota koskeva lakisääteinen määräaika, ja komissio on aina noudattanut sitä.

Komissio kuitenkin myöntää, että arvioinnin laatiminen yksittäisistä kirjanpidosta poistamista koskevista tapauksista edellyttää usein tiivistä tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden kanssa, ja prosessia voitaisiin nopeuttaa jäsenvaltioiden ja komission yhteisillä toimilla. Vielä tärkeämpää on se, että jäsenvaltioiden pyyntöihin tarkistaa kiistanalaisia tapauksia komission ensimmäisen arvioinnin jälkeen ei ole tähän mennessä sovellettu lakisääteisiä määräaikoja, ja toisinaan niissä on esiintynyt huomattavia viiveitä. Näin ollen komissio ehdottaa uusia sitovia määräaikoja, joita sovelletaan yhteydenpitoon jäsenvaltioiden kanssa.

ALV- ja BKTL-perusteisiin omiin varoihin tehtävät mukautukset

Jäsenvaltioiden on tällä hetkellä asetettava aiempien varainhoitovuosien ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen mukautukset (ns. ”saldot”) käyttöön vuoden n + 1 kesäkuun ensimmäisenä työpäivänä. Mukautusten yhteenlaskettu määrä jaetaan välittömästi jäsenvaltioiden kesken sen mukaan, mikä on kunkin jäsenvaltion osuus BKTL-perusteisesta omasta varasta. Näin estetään tilanne, jossa jäsenvaltiot maksavat suurempia määriä etukäteen ja saavat suhteellisen osuutensa mukautusten yhteenlasketusta määrästä takaisin vasta kuukausia myöhemmin. Näillä vuotuisilla mukautuksilla ei ole minkäänlaista vaikutusta EU:n talousarvioon, mutta niillä voi olla merkittäviä taloudellisia vaikutuksia jäsenvaltioille. Useat

jäsenvaltiot ovat pyytäneet menettelyn muuttamista ennustettavuuden parantamiseksi ja kansallisten talousarviomenettelyjen helpottamiseksi. On asianmukaista esittää vastaava muutosehdotus, jolla jäsenvaltioiden suorittamaa mukautusten käyttöön asettamista lykätään seuraavaan vuoteen, vaikka tämä toisaalta viivästyttää vastaavasti jäsenvaltioiden negatiivisten mukautusten lunastamista. Jäsenvaltiot eivät ole vastustaneet tätä viivettä.

Omien varojen käyttöön asettamista koskevien säännösten yhdistäminen

Jäsenvaltioiden hyväksyttävänä olevaan uuteen omia varoja koskevaan päätökseen sisältyy jo uusi omien varojen lähde, joka perustuu muovipakkausjätteeseen, ja ehdotus kyseisen oman varan käyttöön asettamista koskevaksi neuvoston asetukseksi [MAR2, 2018/0131] on jo neuvoston ja Euroopan parlamentin tarkasteltavana.

Komissio aikoo esittää 16. joulukuuta 2020 tehdyn toimielinten välisten sopimuksen mukaisesti ehdotukset, jotka koskevat digitaliveroa, hiilidioksidipäästöjen tullimekanismia ja tarkistettua EU:n päästökauppajärjestelmää, sekä niihin liittyvän ehdotuksen uusien omien varojen käyttöön ottamiseksi tältä pohjalta kesäkuuhun 2021 mennessä, jotta niitä voidaan alkaa soveltaa viimeistään 1. tammikuuta 2023.

Siinä vaiheessa kun omien varojen käyttöön asettamista koskevia säännöksiä myöhemmin tarkistetaan, kaikki säännökset olisi yhdistettävä. Tämä koskee myös ehdotuksia asetuksiksi uusien omien varojen käyttöön asettamisesta.

2021/0161 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 muuttamisesta ennustettavuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden kannalta ja riitojenratkaisumenettelyjen selkeyttämiseksi perinteisten ja ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisen yhteydessä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 322 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[10],

ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

1. Vaikka neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014[11] on tarjonnut vakaan perustan EU:n rahoitusmekanismeille, omien varojen käyttöön asettamista koskevia säännöksiä on syytä parantaa, jotta voidaan lisätä ennustettavuutta jäsenvaltioiden kannalta ja selkeyttää riitojenratkaisumenettelyjä.

2. Tällä hetkellä ainoastaan jäsenvaltiot hallinnoivat komission nimissä avattuja omien varojen tilejä. Omien varojen keräämiseen käytettävien pankkitilien määrän vähentäminen tehostaisi toimintaa ja mahdollistaisi yhteisen lähestymistavan kassanhallintaan. Jotta omien varojen tilien hallinnointia voitaisiin nykyaikaistaa, komission olisi voitava ottaa käyttöön keskitetty omien varojen tili.

3. Asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 ei anneta jäsenvaltioille mahdollisuutta tehdä ennakkomaksuja. Jotkin jäsenvaltiot ovat kuitenkin aiemmin maksaneet kansalliset rahoitusosuutensa ennakkoon saatuaan komissiolta siihen luvan. Oikeusvarmuuden vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus tehdä ennakkomaksuja tapauskohtaisesti sen jälkeen, kun ne ovat ensin ilmoittaneet asiasta komissiolle. Jos jäsenvaltio hyödyntää tätä mahdollisuutta, muiden jäsenvaltioiden ei tasapuolisuuden vuoksi pitäisi joutua vastaamaan ennakkomaksuun mahdollisesti liittyvistä kustannuksista, kuten negatiivisesta korosta.

4. Päivä, jona jäsenvaltiot maksavat aiempien varainhoitovuosien ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen mukautukset, olisi siirrettävä seuraavan vuoden maaliskuuhun, jotta voidaan lisätä ennustettavuutta kansallisten talousarviomenettelyjen näkökulmasta.

---

[10] EUVL C , , s. .

[11] Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 39).

5. Jotta voidaan turvata unionin toimintapoliittisten tavoitteiden rahoittamiseksi tarvittava vakaa talousarvio, koron laskentamenetelmän avulla olisi erityisesti varmistettava, että omat varat asetetaan käyttöön oikea-aikaisesti ja täysimääräisesti.

6. Nykyistä raja-arvoa, jota pienempiä korkomääriä ei peritä, on tarpeen muuttaa. Sen vuoksi on tarpeen korottaa määrää, jota pienempiä korkomääriä ei peritä, jotta voidaan parantaa perintämenettelyjen kustannustehokuutta.

7. Järjestelmän oikeasuhteisuuden varmistamiseksi ja toisaalta ehkäisevän vaikutuksen säilyttämiseksi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 rajoitetaan peruskoron ylittävä korkokannan korotus enintään 16 prosenttiyksikköön. Korotuksen rajaamista 16 prosenttiyksikköön sovelletaan vain tapauksissa, jotka ovat tulleet tietoon neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2016/804[12] voimaantulon jälkeen. Näin ollen tapauksissa, jotka olivat jo tiedossa ennen asetuksen (EU, Euratom) 2016/804 voimaantuloa ja joissa on kyse erittäin suurista kokomääristä, ei ole mahdollista hyödyntää kyseistä ylärajaa riippumatta siitä, onko korkomäärä jo ilmoitettu jäsenvaltioille. Kyseisissä tapauksissa jäsenvaltioiden on edelleen maksettava korkomäärät, jotka eivät ole oikeassa suhteessa erääntyneen pääoman määrään. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 asiaankuuluvien säännösten selkeyttämiseksi ja yksinkertaistamiseksi korotuksen rajoittamista 16 prosenttiyksikköön olisi sovellettava kaikkiin sellaisiin korkomääriin, joita ei ole ilmoitettu jäsenvaltiolle ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

8. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 6 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun erillisen kirjanpidon moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi vakuudettomat määrät on arvioitava ja oikaistava kohtuullisen ajan kuluessa. Sen vuoksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 säännöksiä, jotka koskevat määriä, joita ei saada perittyä, olisi muutettava ottamalla käyttöön yleinen määräaika erillisestä kirjanpidosta poistettaville määrille sen varmistamiseksi, että erilliseen kirjanpitoon sisältyvät tapaukset tarkistetaan säännöllisesti.

9. Asetukseen (EU, Euratom) N:o 609/2014 sisältyy vain yksi määräaika, sillä sen 13 artiklan 4 kohdassa velvoitetaan komissio toimittamaan huomautuksensa jäsenvaltiolle, jota asia koskee, kuuden kuukauden kuluessa kyseisen jäsenvaltion selvityksen vastaanottamisesta. Jotta kirjanpidosta poistamista koskevien selvitysten jatkotoimet voidaan toteuttaa ajallaan ja jotta voidaan arvioida nopeasti ja täysin avoimesti jäsenvaltioiden päätökset olla asettamatta käyttöön sellaisia perinteisten omien varojen määriä, joita ei saada perittyä, olisi otettava käyttöön komissiota ja jäsenvaltioita koskevia uusia menettelyllisiä määräaikoja.

10. Siltä osin kuin jäsenvaltioiden ja komission välillä on erimielisyyttä perinteisten omien varojen käyttöön asettamisesta, asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 olisi otettava käyttöön virallinen tarkistusmenettely avoimuuden lisäämiseksi ja jäsenvaltioiden puolustautumisoikeuksien selkeyttämiseksi. Lisäksi olisi otettava käyttöön uusia säännöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon nykyinen käytäntö, jossa maksujen yhteydessä voidaan esittää varaumia ja joka antaa mahdollisuuden nostaa komissiota vastaan perusteetonta etua koskeva kanne SEUT-sopimuksen 268 artiklan ja 340 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

[12] Neuvoston asetus (EU, Euratom) 2016/804, annettu 17 päivänä toukokuuta 2016, perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 muuttamisesta (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 85).

11. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 6 ja 10 a artiklaa olisi muutettava poistamalla viittaus Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävään korjaukseen ja sisällyttämällä Saksa kiinteämääräisten korjausten edunsaajiin neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053[13] mukaisesti.

12. Sen vuoksi asetusta (EU, Euratom) N:o 609/2014 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014 seuraavasti:

(1) Korvataan 6 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”ALV-perusteiset omat varat ja BKTL-perusteiset omat varat, joiden osalta otetaan huomioon Tanskalle, Saksalle, Alankomaille, Itävallalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutus kyseisiin varoihin, otetaan kuitenkin kirjanpitoon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun mukaisesti seuraavasti:”.

(2) Korvataan 9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kunkin jäsenvaltion on hyvitettävä omat varat 10, 10 a ja 10 b artiklassa määritellyn menettelyn mukaisesti tilille, joka on avattu tätä tarkoitusta varten komission nimissä kyseisen jäsenvaltion valtiovarainhallinnossa tai kansallisessa keskuspankissa, tai komission valitsemassaan rahoituslaitoksessa tätä tarkoitusta varten avaamalle keskustilille. Jollei kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta negatiivisen koron soveltamisesta muuta johdu, tätä tiliä voidaan veloittaa vain komission määräyksestä.”

(3) Korvataan 10 a artikla seuraavasti:

”10 a artikla

ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettaminen

1. ALV- ja BKTL-perusteiset omat varat, joiden osalta otetaan huomioon Tanskalle, Saksalle, Alankomaille, Itävallalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutus kyseisiin varoihin, tuloutetaan kunkin kuukauden ensimmäisenä työpäivänä kahdestoistaosina talousarvioon otetuista asianomaisista kokonaismääristä, muunnettuina kansallisiksi valuutoiksi varainhoitovuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisen noteerauspäivän vaihtokursseilla, sellaisina kuin ne on julkaistu *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

2. Komissio voi erityisesti, kun kyseessä on sellaisten Euroopan maatalouden tukirahaston menojen maksaminen, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1307/2013[14], ja unionin kassatilanteesta riippuen pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan varainhoitovuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana, enintään kahta kuukautta tavanomaista aiemmin,

[13] Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2020/2053, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kumoamisesta (EUVL L 424, 15.12.2020, s. 1).

[14] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

kahdestoistaosan sellaisista summista, jotka on otettu talousarvioon ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen osalta, tai osan siitä, ottaen huomioon Tanskalle, Saksalle, Alankomaille, Itävallalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutuksen kyseisiin varoihin.

Jollei kolmannesta alakohdasta muuta johdu, komissio voi erityisesti, kun kyseessä on sellaisten Euroopan rakenne- ja investointirahastojen menojen maksaminen, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1303/2013[15], ja unionin kassatilanteesta riippuen pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan varainhoitovuoden kuuden ensimmäisen kuukauden aikana lisäksi enintään puolet yhdestä sellaisten summien kahdestoistaosasta, jotka on otettu talousarvioon ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen osalta, ottaen huomioon Tanskalle, Saksalle, Alankomaille, Itävallalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutuksen kyseisiin varoihin.

Kokonaismäärä, jonka komissio voi pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan saman kuukauden aikana ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla, ei kuitenkaan voi missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa kahta ylimääräistä kahdestoistaosaa.

Ensimmäisten kuuden kuukauden jälkeen pyydetty kuukausittainen tuloutus ei voi ylittää yhtä kahdestoistaosaa ALV- ja BKTL-perusteisista omista varoista, ja sen on pysyttävä talousarvioon tätä varten otettujen määrien rajoissa.

Komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille viimeistään kaksi viikkoa ennen ensimmäisen tai toisen alakohdan nojalla pyydettyä tuloutusta.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille hyvissä ajoin ja viimeistään kuusi viikkoa ennen toisen alakohdan nojalla pyydettyä tuloutusta aikomuksestaan pyytää tällaista tuloutusta.

Tavanomaista aikaisemmin suoritettaviin tuloutuksiin sovelletaan kunkin varainhoitovuoden tammikuun tuloutusta koskevia 4 kohdan säännöksiä sekä 5 kohdan säännöksiä, joita sovelletaan, mikäli talousarviota ei ole lopullisesti hyväksytty ennen varainhoitovuoden alkua.

Jäsenvaltio voi poikkeuksellisesti pyytää komissiolta asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa lupaa omien varojen käyttöön asettamisen aikaistamiseen erityisesti lisätalousarvioiden yhteydessä vuoden lopussa. Jäsenvaltion on toimitettava asianmukaisesti perusteltu pyyntö vähintään kolme viikkoa etukäteen. Komissio arvioi pyynnön ottaen huomioon oman kassatilanteensa ja likviditeettitarpeensa. Jäsenvaltio voi suorittaa aikaistetun maksun vain komission luvalla. Pyynnön esittäneen jäsenvaltion on vastattava kaikista varojen aikaistettuun käyttöön asettamiseen mahdollisesti liittyvistä lisäkustannuksista.

3. Kaikki muutokset ALV-perusteisen oman varan yhdenmukaiseen verokantaan, BKTL-perusteisen oman varan kertoimeen sekä Tanskalle, Saksalle, Alankomaille, Itävallalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen rahoitukseen edellyttävät lisätalousarvion lopullista hyväksymistä, ja niiden seurauksena mukautetaan varainhoitovuoden alusta alkaen tuloutettuja kahdestoistaosia.

---

[15] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

Mukautukset tehdään ensimmäiseen kahdestoistaosan tuloutukseen, joka seuraa lisätalousarvion lopullista hyväksymistä, jos se hyväksytään ennen kuukauden kuudettatoista päivää. Muussa tapauksessa mukautukset tehdään toisessa lisätalousarvion lopullista hyväksymistä seuraavassa tuloutuksessa. Mukautukset kirjataan sen varainhoitovuoden tileille, jota lisätalousarvio koskee, poiketen siitä, mitä varainhoitoasetuksen 10 artiklassa säädetään.

4. Kahdestoistaosat, jotka koskevat kunkin varainhoitovuoden tammikuun tuloutusta, lasketaan sellaisten summien perusteella, jotka on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 314 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa talousarvioesityksessä ja muunnettu kansalliseksi valuutaksi ensimmäisenä varainhoitovuotta edeltävän kalenterivuoden joulukuun 15 päivää seuraavana noteerauspäivänä voimassa olleilla vaihtokursseilla; nämä määrät selvitetään seuraavaa kuukautta koskevassa tuloutuksessa.

5. Jos talousarviota ei ole lopullisesti hyväksytty viimeistään kaksi viikkoa ennen seuraavan varainhoitovuoden tammikuun tuloutusta, jäsenvaltioiden on tuloutettava kunkin kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, tammikuu mukaan lukien, kahdestoistaosa viimeisen lopullisesti hyväksytyn talousarvion mukaisista ALV-perusteisesta omasta varasta ja BKTL-perusteisesta omasta varasta Tanskalle, Saksalle, Alankomaille, Itävallalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutus kyseisiin varoihin huomioon ottaen; selvitys tehdään ensimmäisenä talousarvion lopullista hyväksymistä seuraavana eräpäivänä, mikäli lopullinen hyväksyminen tapahtuu ennen kuukauden kuudettatoista päivää. Muussa tapauksessa selvitys tehdään toisena talousarvion lopullista hyväksymistä seuraavana eräpäivänä.

6. Tanskalle, Saksalle, Alankomaille, Itävallalle ja Ruotsille myönnettyjen bruttovähennysten rahoitusta ei tarkisteta myöhemmin, vaikka Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/516[16] 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettaviin BKTL-tietoihin tehtäisiin muutoksia.”

(4) Muutetaan 10 b artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille laskennan tuloksena saadut määrät ennen helmikuun 1 päivää sinä vuonna, joka seuraa mukautuksia varten tarvittavien tietojen toimitusvuotta. Kukin jäsenvaltio kirjaa nettomäärän 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tilille sitä vuotta seuraavan vuoden maaliskuun ensimmäisenä työpäivänä, jona komissio ilmoitti laskennan tuloksena saadut määrät jäsenvaltioille.”

(b) Lisätään 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos jäsenvaltio ja komissio eivät pääse yhteisymmärrykseen tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuista ALV-perusteisiin omiin varoihin tehtävistä erityisistä mukautuksista, jäsenvaltio voi pyytää komissiota tarkistamaan arviotaan 13 b artiklan mukaisesti.”

(5) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

[16] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/516, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, markkinahintaisen bruttokansantulon yhdenmukaistamisesta sekä neuvoston direktiivin 89/130/ETY, Euratom ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 kumoamisesta (EUVL L 91, 29.3.2019, s. 19).

”3. Alle 1 000 euron korkomääriä ei peritä.”

(b) Korvataan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisten korotusten yhteenlaskettu määrä voi olla enintään 16 prosenttiyksikköä. Korotuksen rajoittamista 16 prosenttiyksikköön sovelletaan kaikissa sellaisissa tapauksissa, joissa koron määrää ei ole ilmoitettu jäsenvaltiolle ennen ... *[lisätään tämän (muutos)asetuksen voimaantulopäivä]*. Korotettua korkokantaa sovelletaan koko viivästyksen ajalta.”

(6) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 2 kohdan viides alakohta seuraavasti:

”Jos maksu suoritetaan useassa erässä, enintään viiden vuoden määräaika alkaa viimeisestä maksusuorituksesta silloin, kun se ei kata velan loppuosuutta. Päivästä, jona määrä on vahvistettu 2 artiklan mukaisesti, saa kulua enintään kymmenen vuotta riippumatta hallinnollisesta tai oikeudellisesta muutoksenhausta tai useassa erässä suoritetuista maksuista.”

(b) Korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos komissio katsoo tarpeelliseksi pyytää asiasta lisätietoja, kuuden kuukauden määräaika alkaa kulua pyydettyjen lisätietojen vastaanottamispäivästä. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava lisätiedot kolmen kuukauden kuluessa.”

(c) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos jäsenvaltio ja komissio eivät pääse yhteisymmärrykseen tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista syistä, jäsenvaltio voi pyytää komissiota tarkistamaan arviotaan 13 b artiklan mukaisesti.”

(7) Lisätään III a luku seuraavasti:

”III a LUKU

VARAUMAN KOHTEENA OLEVA MAKSU JA TARKISTUSMENETTELY

13 a artikla

Varauman kohteena oleva maksu

1. Jos jäsenvaltion ja komission välillä on 10 b artiklan 7 kohdassa tai 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tai muita unionin talousarvioon tuloutettavia perinteisten omien varojen määriä koskeva erimielisyys, jäsenvaltio voi kiistanalaista määrää maksaessaan esittää varaumia komission kantaan.

2. Varauman kohteena olevan maksun tulouttaminen 9 artiklassa tarkoitetulle tilille keskeyttää 12 artiklassa tarkoitetun jakson, jolta kertyy korkoa.

13 b artikla

Tarkistusmenettely

1. Jos jäsenvaltion ja komission välillä on 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tai muita unionin talousarvioon tuloutettavia perinteisten omien varojen määriä koskeva erimielisyys, jäsenvaltio voi kolmen kuukauden kuluessa komission arvion

vastaanottamisesta pyytää komissiota tarkistamaan arviotaan. Jos jäsenvaltion ja komission välillä on 10 b artiklan 7 kohdassa tarkoitettu erimielisyys, jäsenvaltio voi kahden kuukauden kuluessa komission arvion vastaanottamisesta pyytää komissiota tarkistamaan arviotaan. Lukuun ottamatta 10 b artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja tapauksia pyynnössä on esitettävä syyt pyydetylle tarkistukselle ja sen mukana on toimitettava asiakirjatodisteet. Pyyntö ja sitä seuraava menettely eivät vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuteen asettaa omat varat käyttöön silloin, kun ne on tuloutettava unionin talousarvioon.

2. Komissiolla on 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta kuusi kuukautta aikaa toimittaa jäsenvaltiolle pyynnössä esitettyjä syitä koskevat huomautuksensa. Jos komissio katsoo tarpeelliseksi pyytää asiasta lisätietoja, kuuden kuukauden määräaika alkaa kulua pyydettyjen lisätietojen vastaanottamispäivästä. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava lisätiedot kolmen kuukauden kuluessa. Jos jäsenvaltion ja komission välillä on 10 b artiklan 7 kohdassa tarkoitettu erimielisyys, komissiolla on pyynnön vastaanottamisesta kolme kuukautta aikaa toimittaa jäsenvaltiolle pyynnössä esitettyjä syitä koskevat huomautuksensa.

3. Jos jäsenvaltio ei voi toimittaa merkityksellisiä lisätietoja tarkistusmenettelyä varten, se voi pyytää komissiota vastaamaan saatavilla olevien tietojen perusteella. Tässä tapauksessa kuuden kuukauden määräaika alkaa kulua kyseisen pyynnön vastaanottamispäivästä.

4. Jos jäsenvaltio nostaa kumoamiskanteen päätöksestä, jonka komissio on antanut asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 9 artiklan 1a kohdan nojalla, ja jos komissio ei ole vielä antanut vastaustaan samaa arvonlisäveron oikaisua koskevassa tarkistusmenettelyssä, komissio keskeyttää tarkistusmenettelyn kunnes Euroopan unionin tuomioistuin on antanut asiassa lopullisen tuomion.”

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS ”TULOT” – EHDOTUKSET, JOILLA ON VAIKUTUKSIA TALOUSARVION TULOPUOLEEN

1. EHDOTUKSEN NIMI:

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 muuttaminen

2. BUDJETTIKOHDAT:

Tulopuolen budjettikohta (luku/momentti/alamomentti):

Osastot 1 ja 2 (luku 2 1) ja momentti 4 1 0

3. RAHOITUSVAIKUTUKSET

☐ Ehdotuksella ei ole rahoitusvaikutuksia.

× Ehdotuksella ei ole rahoitusvaikutuksia menoihin, mutta sillä on rahoitusvaikutuksia tuloihin.

☐ Ehdotuksella on rahoitusvaikutuksia käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin.

Vaikutukset ovat seuraavat:

(milj. euroa, yhden desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Vaikutus tuloihin[17]	XX kuukauden jakso, joka alkaa pp/kk/vvvv *(tarvittaessa)*	Vuosi N
Osasto 1	-		2021
Osasto 2 / luku 2 1	-		2021
Momentti 4 1 0	*Vahvistetaan myöhemmin*		2021

Toteutuksen jälkeen					
Tulopuolen budjettikohta	2022	2023	2024	2025	2026
Osasto 1	-	-	-	-	-
Osasto 2 / luku 2 1	-	-	-	-	-
Momentti 4 1 0					

4. PETOSTENTORJUNTA

Tarkoitus ei ole toteuttaa toimenpiteitä.

[17] Perinteisistä omista varoista (maatalousmaksut, sokerimaksut, tullit) ilmoitetaan nettomäärät, jotka saadaan vähentämällä bruttomääristä 20 prosenttia jäsenvaltioiden kantokuluja.

5. MUUT HUOMAUTUKSET

Ehdotuksen tarkoituksena on vahvistaa ja parantaa neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 toimintaa. Siinä säädetään erityisesti hallinnollisista toimenpiteistä, jotta jäsenvaltioiden on helpompi asettaa omat varat käyttöön. Niihin sisältyy toimenpiteitä, joilla lisätään omien varojen käyttöön asettamisen ennustettavuutta, kuten mahdollisuus suorittaa maksuja ennakolta ja ehdotetut muutokset saldoja koskevaan menettelyyn.

Ehdotuksilla ei ole talousarviovaikutuksia. Säännöksellä, jonka mukaan jäsenvaltiot asettavat mukautukset käyttöön vasta seuraavana vuonna (n + 2), ei ole talousarviovaikutuksia, sillä jäsenvaltioiden maksuvelvollisuutta yksinkertaisesti lykätään seuraavalle varainhoitovuodelle. Saldoja koskevalla menettelyllä ei siis ole vaikutusta EU:n talousarvioon.

Ehdotuksessa säädetään myös eräistä menettelyllisistä muutoksista kodifioimalla menettely, jota noudattaen komissio ja jäsenvaltiot käyvät riitatapauksissa rakentavaa vuoropuhelua ja tietojenvaihtoa. Tämän tarkistusmenettelyn tarkoituksena on parantaa omien varojen käyttöön asettamista tuomalla lisää selkeyttä ja avoimuutta komission ja jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön ja viestintään. Ehdotetulla tarkistusmenettelyllä ei ole rahoitusvaikutuksia unionin kannalta.

Ehdotuksella laajennetaan korkokannan korottamista koskeva rajoitus koskemaan kaikkia tapauksia. Peruskoron ylittävä korkokannan korottaminen oli jo rajoitettu neuvoston asetuksella (EU, Euratom) 2016/804 enintään 16 prosenttiyksikköön. Rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta tapauksiin, jotka olivat tiedossa ennen lokakuun 1. päivää 2016. Rajoituksen laajentaminen koskemaan kaikkia tapauksia vähentää EU:n talousarvioon kerättäviä korkotuloja. Sen rahoitusvaikutukset olisivat aiempien vuosien viitemäärien (alkaen neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2016/804 voimaantulosta) perusteella arviolta 27,5 miljoonaa euroa vuodessa.